

Sygn. akt II W 4157/13

RSD 161/2013/1

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach, II Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Robert Kłosowski

Protokolant : pracownik sądowy Ewelina Kindlarska

przy udziale oskarżyciela publicznego – T. C.z Straży Granicznej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 stycznia 2014 r. i 6 marca 2014 r.

w B. sprawy:

P. M., syna S. i H. z domu B., urodzonego (...) w B. oskarżonego o to że:

w dniu 09 września 2013r. w m. P.pow. (...), woj. (...), przewoził wyroby akcyzowe bez wymaganego przedstawienia lub zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi uchylając się od opodatkowania w postaci 45 litrów alkoholu 97 % w nieoznakowanych butelkach z tworzywa sztucznego (40 butelek o pojemności 1 litra oraz 10 butelek o pojemności 0,5 litra), przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 688,00 PLN, podatek akcyzowy w wysokości 2.165,00 PLN oraz należność celna w kwocie 37,00 PLN,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

orzeka

I. Oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje go, zaś opierając wymiar kary o art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 2.100 (dwóch tysięcy stu) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 49 § 1, § 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. i art. 31 § 5 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, przechowywanych w magazynie depozytowym Placówki Straży Granicznej w B.pod poz. 64/2013/1 i zarządza ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983 Nr 49 poz. 233 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, tj. w kwocie 92,70 złotych oraz opłatę w kwocie 210 złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwalnia od kosztów zniszczenia zabezpieczonych wyrobów akcyzowych,

/-SSR Robert Kłosowski -/

Zarządzenia:

1 Odnotować

2. Za 7 dni lub wraz z wnioskiem o uzasadnienie wyroku.

(...).03.2014 r.

Sygn. akt II K 227/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 września 2013 roku patrol straży granicznej w osobach chorążego sztabowego M. K. (1) oraz sierżanta sztabowego T. G. (1) w godzinach porannych wykonywał obowiązki służbowe polegające na kontroli pojazdów w miejscowości P. gm. B.. W pewnym momencie wymienieni funkcjonariusze zatrzymali do kontroli samochód osobowy marki A. o nr rej. (...). Pojazdem tym kierował oskarżony P. M.. Funkcjonariusze przystępując do kontroli pojazdu poprosili o kierowcę o wymagane dokumenty. Oskarżony poinformował wówczas kontrolujących okazując legitymację, iż jest żołnierzem zawodowym i bardzo się spieszy. Funkcjonariusze straży granicznej nie odstąpili jednak od zamiaru kontroli ponownie prosząc oskarżonego o dokumenty pojazdu, prawo jazdy oraz o otwarcie bagażnika pojazdu. Kierowca spełnił polecenie kontrolujących otwierając bagażnik pojazdu. Funkcjonariusze stwierdzili, iż w bagażniku nie znajdują się żadne przedmioty, których posiadanie i przewożenie jest zabronione. W pewnej chwili kontrolujący zauważyli na tylnej kanapie pojazdu duży, nieokreślony przedmiot, przykryty tkaniną. Po otwarciu drzwi tylnych pojazdu chorąży sztabowy M. K. (1) stwierdził, iż na tylnej kanapie znajduje się karton z butelkami z tworzywa sztucznego bez naklejek. Kontrolujący zapytał oskarżonego co to są za przedmioty. Wówczas oskarżony zwrócił się do M. K. (1) słowami „odpuść”. Funkcjonariusz straży granicznej powtórzył pytanie, wtedy oskarżony odpowiedział, iż w przewożonych butelkach jest spirytus. Funkcjonariusze straży granicznej poinformowali wówczas oskarżonego P. M., iż pojazd zostanie skierowany do Oddziału Celnego w B. celem przeszukania i sporządzenia dokumentacji procesowej. W tym czasie oskarżony P. M. kilkakrotnie prosił funkcjonariuszy aby mu „odpuścili” wskazując, iż „odpuszczają mu” funkcjonariusze przejścia granicznego w G. kiedy sprowadza alkohol, albowiem ma on kłopoty rodzinne, rozwodzi się z żoną oraz posiada długi. W czasie przeszukania powyższego pojazdu funkcjonariusze ujawnili 45 litrów alkoholu 97 % w nieoznakowanych butelkach z tworzywa sztucznego, tzn. 40 butelek o poj. 1 litra oraz 10 butelek o poj. 0,5 litra. Towar ten nie był oznaczony polskimi znakami skarbowymi akcyzy ani też nie posiadał żadnych innych oznaczeń. Od zabezpieczonego alkoholu należne cło wynosi 37,00 złotych, podatek akcyzowy wynosi 2165,00 złotych, a podatek VAT wynosi 688,00 złotych.

(powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków : M. K. (1) k. 49 oraz k. 28, T. G. (1) k. 52, protokołu przeszukania k. 4-6, protokołu oględzin k. 40 wyliczenia taryfikacji celnejk.11)

Oskarżony P. M. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego i wyjaśnił, iż przewożone kartony z alkoholem znalazł na poboczu drogi P. – G. w przydrożnym rowie. Oskarżony nie był pewny czy kartony te zawierają spirytus czy też podpałkę do grilla i dlatego postanowił zabrać je do swojego samochodu i zawieźć do Urzędu Celnego w B.. Jak dalej wyjaśnił oskarżony w drodze do Urzędu celnego zauważył partol Straży granicznej zatrzymujący 3 samochodu jadące przed nim i w związku z posiadanym ładunkiem postanowił się sam zatrzymać i zgłosić znalezione butelki funkcjonariuszom.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony P. M. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia wskazując, iż zamierzał znalezione butelki zawieźć do właściwych organów w celu ich sprawdzenia.

Przystępując do oceny wyjaśnień oskarżonego P. M. oraz oceny pozostałego materiału dowodowego podnieść należy, iż zgodnie z art. 7 kpk Sąd orzekający dokonuje oceny całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie, kierując się swoim przekonaniem opartym na bezpośredniej ocenie zgromadzonych dowodów, w tym także obserwacji zachowania przesłuchiwanych osób, jak również analizie wszystkich okoliczności danej sprawy.

Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. M.za całkowicie niewiarygodne, albowiem stoją one w sprzeczności z konsekwentnymi i jednoznacznymi zeznaniami świadków M. K. (1) i T. G.

(1). Obaj wymienieni świadkowie zeznali stanowczo, iż w trakcie dokonywanej kontroli oskarżony nie informował ich o tym, iż przedmiotowe butelki znalazł i zamierzał udać się nimi do Urzędu Celnego. Przeciwnie, zeznania wskazanych świadków zgodnie wskazują, iż to funkcjonariusze celni z własnej inicjatywy dokonali zatrzymania samochodu oskarżonego, zaś w trakcie kontroli oskarżony wielokrotnie namawiał ich do odstąpienia od dalszych czynności wysuwając szereg argumentów od postawy funkcjonariuszy pracujących na przejściu granicznym w g., którzy mieli go przepuszczać z wiezionym towarem z zagranicy, po argumenty natury osobistej i rodzinnej związane z aktualną sytuacją osobistą i majątkową. Wyklucza to więc wersję zdarzeń podaną w wyjaśnieniach oskarżonego, albowiem gdyby rzeczywiście znalazł on karton z alkoholem w rowie nieopodal drogi i motywowany względami ujawnienia pochodzenia alkoholu zamierzał zgłosić ten fakt właściwym organom to niewątpliwie okoliczność tą oskarżony ujawniłby na samym wstępie rozmowy z funkcjonariuszami, nawet przed rozpoczęciem przeszukania pojazdu (tylny bagażnik) zaś już po zwróceniu uwagi przez kontrolujących na przewożony ładunek nie namawiałby ich do „odpuszczenia” mu i to nawet jeszcze w czasie jazdy do placówki UC w B..

W tych okolicznościach wyjaśnienia oskarżonego P. M. zdaniem Sądu należało jedynie jako przyjętą przez niego niewiarygodną linię obrony, polegającą na negowaniu swojej odpowiedzialności za zaistniałe wykroczenie, celem uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Jak już powyżej wskazano za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków T. G. i M. K.. Oprócz okoliczności podnoszonych powyżej podnieść należy, iż wskazani świadkowie są osobami całkowicie obcymi dla oskarżonego, zatem nie mają oni żadnego interesu w stronniczym, fałszywym zeznawaniu i oskarżaniu, tym bardziej, iż postępując w ten sposób wskazani świadkowie naraziliby się na odpowiedzialność karną i dyscyplinarną.

Pozostałe dowody zgromadzone w sprawie i ujawnione w toku postępowania sądowego stanowią spójny i logiczny uzupełniający materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie budzi najmniejszej wątpliwości, iż oskarżony P. M. w okolicznościach wskazanych w akcie oskarżenia, przewoził 45 litrów alkoholu 97 % w nieoznakowanych butelkach z tworzywa sztucznego, tzn. 40 butelek o opoj. 1 litra oraz 10 butelek o poj. 0,5 litra, tj. wyroby akcyzowe, importowane bez przedstawienia organowi celnemu, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy.

Rozważając kwalifikację prawą czynu oskarżonego Sąd uznał, iż czyn ten stanowi wykroczenie skarbowe określone w art. 54 § 3 kks w zb. z art. 65 § 4 kks w zb. z art. 91 §4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że alkohol jest towarem podlegającym oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie oraz ustawą z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009, Nr 3, poz. 11) oraz zgodnie z ustawą z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535). Alkohol jest również towarem podlegającym opłatom celnym, tj. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego stosownie.

Spoleczna szkodliwość czynu oskarżonego jest znaczna z uwagi m.in. na wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, których łączna kwota sięga blisko 2900 złotych.

Oskarżony jest człowiekiem dorosłym, posiadającym odpowiedni poziom doświadczenia życiowego. Zna również obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Biorąc pod uwagę wiek oskarżonego, jego poziom rozwoju umysłowego i emocjonalnego i zdobyte wykształcenie Sąd nie miał żadnych wątpliwości, co do jego poczytalności.

W tych okolicznościach Sąd uznał oskarżonego P. M. za winnego popełnienia przypisanego mu czynu.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

W pierwszej kolejności jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił stosunkowo znaczną ilość alkoholu stanowiącego przedmiot przestępstwa oraz znaczną wysokość narażonego na uszczuplenie podatku oraz należności celnych. Sąd uwzględnił również fakt wcześniejszego ukarania (k.32) oskarżonego mandatami za podobne czyny. Z drugiej strony Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa (k. 26) .

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wysokość wymierzonej kary jest w ocenie Sądu adekwatna do wagi popełnionego przestępstwa, w szczególności stopnia jego społecznej szkodliwości i winy sprawcy uwzględnia również okoliczność, iż oskarżony dysponuje stałym dochodem w kwocie 3600 zł. netto.

Ponadto zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych (pkt II wyroku), który to środek karny dodatkowo wzmacnia cele represyjne sankcji karnej.

Stosownie do obowiązujących przepisów Sąd zasądził od oskarżonego należne koszty sądowe.

/SSR Robert Kłosowski/

Zarządzenia:

1. odnotować
2. odpis doręczyć oskarżonemu z pouczeniem
3. za 14 dni lub z apelacją

B. dn. 20.03.2014 r.